

****การขอรับเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น**
ข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีสิทธิในการขอรับบำเหน็จบำนาญ ดังนี้**

ในปี พ.ศ. ๒๔๙๔ ได้มีการตรา พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ขึ้นใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๔๙๔ โดยได้มีการกำหนดสิทธิ ตลอดจนหลักเกณฑ์ของข้าราชการที่จะได้รับบำเหน็จบำนาญ ไม่ว่าจะในส่วนขอรับบำเหน็จบำนาญปกติ ที่กำหนดเกี่ยวกับสิทธิ ของข้าราชการ ในการรับบำเหน็จบำนาญปกติด้วยเหตุต่างๆ ดังนี้

๑. เหตุทดแทน
๒. เหตุทุพพลภาพ
๓. เหตุสูงอายุ
๔. เหตุรับราชการนาน

โดยข้าราชการที่มีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญไม่ถึง ๑๐ ปี จะมีสิทธิรับบำเหน็จ และถ้ามีเวลาสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตั้งแต่ ๑๐ ปีขึ้นไป มีสิทธิรับบำนาญ

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๐ ได้มีการตรา พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๐๐ จนถึงปัจจุบัน โดยมีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญเช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือนที่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญตาม พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔

****ความเป็นมาของบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น****

๑. บำเหน็จบำนาญปกติ

ข้าราชการส่วนท้องถิ่น มีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จบำนาญปกติด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑) เหตุทดแทน ได้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการเพราะเลิกหรือยุบตำแหน่งหรือไปดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือ ซึ่งกรณีการออกจากราชการด้วยเหตุทดแทน จะมีได้ก็แต่กรณีทางราชการสั่งให้ออกจากราชการเท่านั้น ไม่ใช่ลาออกด้วยความสมัครใจของตนเอง

๒) เหตุทุพพลภาพ ได้แก่กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่น ผู้ป่วยเจ็บทุพพลภาพ ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจ แสดงความเห็นว่าจะไม่สามารถที่จะรับราชการในตำแหน่งหน้าที่ซึ่งปฏิบัติอยู่นั้นต่อไป

๓) เหตุสูงอายุ ได้แก่กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มีอายุครบ ๖๐ ปี บริบูรณ์แล้ว ต้องออกจากราชการเพราะเกษียณอายุราชการ หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มีอายุครบ ๕๐ ปี บริบูรณ์ แล้วประสงค์จะลาออกจากราชการ มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญด้วยเหตุสูงอายุได้

๔) เหตุรับราชการ ได้แก่กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบ ๓๐ ปี บริบูรณ์แล้วมีสิทธิที่จะลาออกจากราชการด้วยเหตุรับราชการนาน แต่ถ้าข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มีเวลาราชการครบ ๒๕ ปี บริบูรณ์แล้ว หากประสงค์จะลาออกจากราชการ มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญด้วยเหตุรับราชการนานได้

หลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญ

- ๑) สิทธิในบำเหน็จบำนาญปกติเป็นสิทธิเฉพาะตัวโอนไม่ได้
- ๒) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญเมื่อก่อนออกจากราชการต้องได้รับเงินเดือนจากงบประมาณประเภทเงินเดือนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น
- ๓) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติ ได้แก่
 - (๑) ผู้ถูกไล่ออกหรือปลดออกจากราชการเพราะมีความผิด
 - (๒) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญ หรือลูกจ้าง เว้นแต่ในกรณีที่มีข้อกำหนดให้บำเหน็จบำนาญไว้ในหนังสือสัญญาจ้างตามความต้องการของทางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ โดยอนุมัติกระทรวงมหาดไทย
 - (๓) ผู้ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดเงินอย่างอื่นไว้ให้แทนบำเหน็จหรือบำนาญแล้ว
 - (๔) ผู้ซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญไม่ครบหนึ่งปีบริบูรณ์ หรือ
 - (๕) ผู้ซึ่งไม่เคยรับราชการมาก่อน แต่ได้เป็นทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารเมื่อปลดเป็นกองหนุนแล้ว และได้เข้ารับราชการอีกโดยเวลารับราชการจะติดต่อกับเวลาราชการกองประจำการหรือไม่ก็ตามก็ยังไม่ครบหนึ่งปีบริบูรณ์

หลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญ (ต่อ)

- ๔) เมื่อออกจากราชการและมีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญสิทธิในการขอรับบำเหน็จบำนาญปกติมีอายุความสามปี
- ๕) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญไม่ถึงสิบปีบริบูรณ์มีสิทธิได้บำเหน็จและถ้ามีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตั้งแต่สิบปีขึ้นไป มีสิทธิรับบำนาญและกรณีที่มีสิทธิได้รับบำนาญจะยื่นขอรับบำเหน็จแทนก็ได้
- ๖) กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มีเวลาราชการสำหรับคำนวณ บำเหน็จบำนาญครบ ๑๐ ปีแล้วออกจากราชการด้วยความสมัครใจ และเป็นกรณีที่เหตุที่ลาออกดังกล่าวเป็นเหตุที่ไม่เกี่ยวกับเหตุบำเหน็จบำนาญปกติซึ่งได้แก่ออกจากราชการด้วยเหตุทดแทน เหตุสูงอายุ เหตุทุพพลภาพ และเหตุรับราชการนาน ให้ได้รับบำเหน็จเท่ากับเงินเดือนเดือนสุดท้ายคูณด้วยปีเวลาราชการ แต่ถ้ามีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญไม่ครบ ๑๐ ปี หากลาออกด้วยความสมัครใจ และเหตุที่ลาออกไม่เกี่ยวกับเหตุบำเหน็จบำนาญปกติ จะไม่ได้รับบำเหน็จ
- ๗) เมื่อได้แจ้งการคำนวณบำเหน็จบำนาญให้ผู้มีสิทธิรับทราบแล้ว ล่วงพ้น ๒ ปี ให้ถือว่า การคำนวณนั้นเป็นอันเด็ดขาด

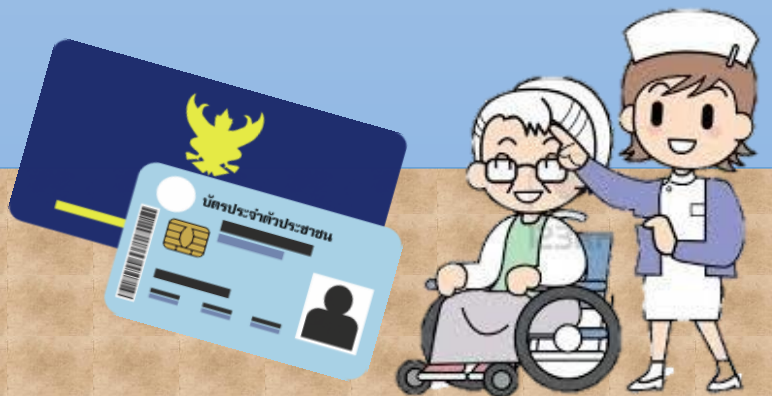

๒. บำเหน็จบำนาญพิเศษ

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญพิเศษ เนื่องจากประสบอุบัติเหตุ ดังนี้

๑) กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นไปปฏิบัติราชการในหน้าที่หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ ทำให้ได้รับอันตรายจนพิการ เสียแขน หรือขา หูหนวกทั้งสองข้าง ตาบอด หรือได้รับการเจ็บป่วยซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจแล้วและแสดงว่าถึงทุพพลภาพไม่สามารถจะรับราชการต่อไปได้อีก

๒) กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับอันตรายถึงทุพพลภาพเนื่องจากต้องไปปฏิบัติราชการเป็นครั้งคราวนอกเขตที่ตั้งตำบลที่ตั้งสำนักงานประจำ หรือ ต้องไปประจำปฏิบัติราชการในท้องที่กัณดารที่จะต้องเสี่ยงต่อโรคภัยไข้เจ็บ ซึ่งท้องที่นั้นได้กำหนดไว้โดยพระราชกฤษฎีกา และข้าราชการส่วนท้องถิ่นเกิดเจ็บป่วยทุพพลภาพให้ข้าราชการผู้นั้นมีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษ

๓. บำเหน็จตกทอด

จ่ายให้กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นและข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญถึงแก่ความตาย

๓.๑ กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นถึงแก่ความตาย

๑) **หลักเกณฑ์ทั่วไป** กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นตายในระหว่างรับราชการ ถ้าความตายดังกล่าวมิได้เกิดขึ้นเนื่องจากการประทุษร้ายอย่างร้ายแรงของตนเอง ให้จ่ายบำเหน็จตกทอดเป็นจำนวนเท่ากับเงินเดือนเดือนสุดท้ายคูณด้วยจำนวนปีเวลาราชการ

๒) **ผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอด** ทายาทที่มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอด ได้แก่

(๑) บุตรให้ได้รับสองส่วน ถ้าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายมีบุตรตั้งแต่ ๓ คนขึ้นไป ให้ได้รับ ๓ ส่วน

(๒) สามี หรือภรรยา ให้ได้รับ ๑ ส่วน

(๓) บิดามารดา หรือบิดา หรือมารดา ที่มีชีวิตอยู่ให้ได้รับ ๑ ส่วน

๓) **การขอรับบำเหน็จตกทอด** ให้ทายาทผู้มีสิทธิหรือผู้ที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้แสดงเจตนาไว้ แล้วแต่กรณียื่นเรื่องขอรับบำเหน็จตกทอดด้วยตนเองตามแบบ บ.ท.๑ แบบ บ.ท.๒ และแบบ บ.ท.๕ ต่อราชการส่วนท้องถิ่น

๔. บำเหน็จดำรงชีพ

- ๑) บำเหน็จดำรงชีพเป็นเงินที่จ่ายให้แก่ผู้รับบำนาญเพื่อช่วยเหลือในการดำรงชีพ โดยจ่ายให้แก่ผู้รับบำนาญครั้งเดียว
- ๒) ผู้มีสิทธิได้รับบำเหน็จดำรงชีพ ได้แก่ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษ จำนวน ๑๕ เท่าของเงินบำนาญรายเดือนที่ผู้นั้นได้รับ แต่ไม่เกิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท โดยครั้งแรกให้รับ จำนวน ๑๕ เท่า แต่ไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท เมื่ออายุครบ ๖๕ ปีบริบูรณ์ ให้ได้รับส่วนที่เหลือเพิ่มอีกแต่ไม่เกิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท

๕. เงินเพิ่มจากเงินบำนาญ

เงินเพิ่มจากเงินบำนาญ เป็นสิทธิประโยชน์ที่กำหนดให้เฉพาะกับข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ออกจากราชการหรือเลือกรับบำนาญเท่านั้น ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ที่บรรจุเข้ารับราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป หรือข้าราชการประเภทอื่นที่โอนมาสังกัดราชการส่วนท้องถิ่นหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ

เงินเพิ่มจากเงินบำนาญ จะจ่ายให้อัตราร้อยละ ยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติ

๖. เงินช่วยเหลือ

กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญถึงแก่ความตาย ให้จ่ายบำนาญรวมทั้งเงินเพิ่มจากบำนาญ (ถ้ามี) ให้จนถึงวันที่ถึงแก่ความตาย และให้จ่ายเงินช่วยเหลือพิเศษจำนวนเท่ากับบำนาญ เงินเพิ่มจากเงินบำนาญ (ถ้ามี) รวมกับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ถ้ามี) สามเดือน ดังนี้

๑) กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ก่อนตาย เงินช่วยเหลือให้จ่ายให้แก่บุคคลซึ่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายแสดงเจตนาไว้

๒) กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นมิได้แสดงเจตนาไว้ ให้จ่ายเงินช่วยเหลือแก่บุคคลตามลำดับ ดังนี้

- (๑) คู่สมรส
- (๒) บุตร
- (๓) บิดามารดา

๓) การขอรับเงินช่วยเหลือ ให้กระทำภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ได้รับบำนาญหรือมีสิทธิได้รับบำนาญถึงแก่ความตาย

๗. เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ

ให้ได้รับตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายไว้ในระเบียบของแต่ละฉบับ

การคำนวณเงินบำเหน็จบำนาญปกติ

ข้าราชการส่วนท้องถิ่น

๑) บำเหน็จ หมายถึง เงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมาซึ่งจะจ่ายให้ครั้งเดียว ให้คำนวณโดยตั้งเงินเดือนเดือนสุดท้ายคูณด้วยจำนวนปีราชการ

๒) บำนาญ หมายถึง เงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมาซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน ให้ตั้งเงินเดือนเดือนสุดท้ายหารด้วย ๕๐ คูณด้วยจำนวนปีเวลาราชการ

ข้าราชการครูถ่ายโอน เป็นสมาชิก กบข.

๑) บำเหน็จ หมายถึง เงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมาซึ่งจะจ่ายให้ครั้งเดียว = เงินเดือน เดือนสุดท้าย คูณด้วยจำนวนปีราชการ

๒) บำนาญ หมายถึง เงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมาซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน = อัตราเงินเดือนเฉลี่ยหกสิบเดือนสุดท้าย (เอาเงินเดือนหกสิบเดือนสุดท้ายรวมกันแล้วหารด้วยหกสิบ) คูณด้วยเวลาราชการ หารด้วยห้าสิบ แต่ต้องไม่เกินร้อยละเจ็ดสิบของอัตราเงินเดือนเฉลี่ยหกสิบเดือนสุดท้าย

ข้าราชการครูถ่ายโอนไม่เป็นสมาชิก กบข.

๑) บำเหน็จ หมายถึง เงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมาซึ่งจะจ่ายให้ครั้งเดียว = เงินเดือน เดือนสุดท้าย คูณด้วยจำนวนปีราชการ

๒) บำนาญ หมายถึง เงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมาซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน ให้ตั้งเงินเดือนเดือนสุดท้ายหารด้วย ๕๐ คูณด้วยจำนวนปีเวลาราชการ

ข้าราชการถ่ายโอนบุคลากร (รพช.) เป็นสมาชิก กบข.

๑) บำเหน็จ หมายถึง เงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมาซึ่งจะจ่ายให้ครั้งเดียว = เงินเดือน เดือนสุดท้าย คูณด้วยจำนวนปีราชการ

๒) บำนาญ หมายถึง เงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมาซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน = อัตราเงินเดือนเฉลี่ยหกสิบเดือนสุดท้าย (เอาเงินเดือนหกสิบเดือนสุดท้ายรวมกันแล้วหารด้วยหกสิบ) คูณด้วยเวลาราชการ หารด้วยห้าสิบ แต่ต้องไม่เกินร้อยละเจ็ดสิบของอัตราเงินเดือนเฉลี่ยหกสิบเดือนสุดท้าย

คู่มือการขอรับเงินบำเหน็จบำนาญ

ข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ฝ่ายสวัสดิการและบำเหน็จบำนาญ กองคลัง

๓. บำเหน็จตกทอด (ต่อ)

๓.๒.๓ การขอรับบำเหน็จตกทอด

ให้ทายาทผู้มีสิทธิของผู้รับบำนาญซึ่งถึงแก่ความตาย หรือผู้ที่ผู้รับบำนาญซึ่งถึงแก่ความตายได้แสดงเจตนาไว้ให้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอด ยื่นคำขอรับบำเหน็จตกทอด พร้อมทั้งให้คำรับรองว่าขอใช้เงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิตลอดจนค่าเสียหายต่างๆ คืนแก่ราชการส่วนท้องถิ่นตามแบบ บ.ท.๖ โดยยื่นต่อราชการส่วนท้องถิ่นที่ผู้ตายรับบำนาญครั้งสุดท้าย

หลักฐานที่ใช้ในการขอรับบำเหน็จตกทอด

๑ สำเนาทะเบียนบ้าน จำนวน ๓ ฉบับ

๒ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน จำนวน ๓ ฉบับ

๓ สำเนาทะเบียนสมรส (กรณีคู่สมรส) จำนวน ๓ ฉบับ

๔ สำเนาใบมรณบัตร บิดา มารดา คู่สมรส บุตร
กรณีถึงแก่กรรม จำนวน ๓ ฉบับ

๓. บำเหน็จตกทอด (ต่อ)

๓.๒ กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญถึงแก่ความตาย

๓.๒.๑ หลักเกณฑ์ทั่วไป

กรณีผู้รับบำนาญปกติ ผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญปกติ หรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพถึงแก่ความตาย ให้จ่ายบำเหน็จตกทอดจำนวน ๓๐ เท่าของบำนาญรายเดือนที่ได้รับสิทธิหรือมี

ในกรณีที่ผู้รับบำนาญได้รับบำเหน็จดำรงชีพแล้ว เมื่อผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพถึงแก่ความตาย การจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดดังกล่าวให้หักเงินออกจากบำเหน็จตกทอดที่จะได้รับเท่ากับบำเหน็จดำรงชีพก่อน

๓.๒.๒ ผู้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอด

ผู้มีสิทธิรับเงินบำเหน็จตกทอด กฎหมายกำหนดให้จ่ายบำเหน็จตกทอดตามส่วนและหลักเกณฑ์เช่นเดียวกับกรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นถึงแก่ความตายตามมาตรา ๔๗^{๙๓}

กองคลัง

ฝ่ายสวัสดิการและบำเหน็จบำนาญ

โทร. ๐-๓๘๓๙-๘๐๓๘-๔๒ ต่อ ๓๕๗

Facebook : กองคลัง องค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี